

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 15. Pelagius Legatus in Palæstina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](#)

Sæcul. XIII. *Beneficia conferunt, non exspectantes,*
A. C. 1218. *donec potestas eadem conferendi secundum Lateranense Concilium ad te sit devoluta.*

Epistolam Papa claudit in hunc modum: *Quantacunque igitur Dignitate fulgeas, te nobis scias esse subiectum, & utcunque tibi parcere cupiamus, tantam tamen superbiam tolerare nos nec posse nec debere.*

§. XV.

Pelagius Legatus in Palæstina.

2. ep. 117. ap. ap. Rain. n. I. *Pelagium Episcopum Albanensem, ante Constantinopoli Sacræ Sedis Legatum, Henrico Imperatore regnante, Romam reducem, Honorius Papa in Palæstinam cum Legati Sedis Apostolicæ potestate misit, Cruce signatorum Ducum, tradens ei Epistolam, ad Præsules Latinos illius terræ datam, cuius summa erat: *Hucusque Christianorum peccata ipsorum labores & Pontificum Antecessorum nostrorum optato eventu frustrarunt, nec Terra sancta liberari potuit. Istud vero nos maxime solatur, quod multi, dum Hierosolymam terrestrem expugnare adlaborarunt, ad celstem cum Martyrii palma pervenerint. Speramus nihilominus, nos tandem a Deo misericordiam esse consecuturos, cum videamus innumerabilem multitudinem**

nem Cruce signatorum ex toto Christia- Sæcul. XIII.
no orbe ad præstandum vobis auxilium A.C. 1218.
procurrere, & prodigiosam victoriam,
quam per Hispaniam migrantibus cœ-
lum contulit, perpendimus. Tum iis
Papa Legatum commendat suum, in
eum potissimum finem missum, ut con-
cordiam animorum conservaret. Hæc
Epistola die decima octava Maji anno
millesimo ducentesimo decimo octavo
data. Similem in modum Honorius
Regibus illiusque Regionis Principibus
scripsit. Pelagius vero Legatus, cum Ric. de
Jacobo Comite ab Andrie totius exer- S. Germ.
citus Romani Præfecto, Brundusii nave
conscensa, in Syriam, cum illo autumno
plurimi Crucigeri proficiscerentur, trans-
misit.

Haud diu post, cum validæ manus
Crucesignatorum Francorum Genuam
pervenissent, Archiepiscopo Burdega-
lensi, Episcopis Parisiensi & Andegavensi,
Comitibus Marchiæ, & Niverni Ducibus,
a Papa petierunt aliquem ex Car-
dinalibus sibi dari, qui eos cum potesta-
te Legati comitaretur, quibus ille vige-
sima octava Julii rescrispit; mittere se
ad eos Robertum Cardinalem Curso. Bellum sa-
nium, non quidem tanquam Sacræ Sedis crum.
Legatum, sed tanquam verbi divini
Præconem (quippe eximiæ eloquentiæ
laude celebrabatur) cum enim Pelagio

Ii 2 hanc

3. ep. I.

Sæcul. XIII. hanc Legationem contulisset, non posse
A.C. 1218. eamdem alteri concedere; sed Pelagium
adirent in omnibus causis, quæ ad ejus
Ministerium pertinerent.

3. ep. 38. Inter hæc Pontifici Joannis Regis
Hierosolymæ, Leopoldi Ducis Austriae,
Patriarchæ Hierosolymitani, & Archi-
episcopi Nicosiensis in Cypro literæ red-
duntur, in quibus referebant, primas na-
ves, exercitus Christiani partem deve-
hentes, die Martis ante Pentecosten in
portum Pelusinum suis appulsas. Nem-
pe vigesima nona Maji Crucesignati Ger-
mani, qui Ulissipone hyemaverant, ad-
venerunt.

Godef. ann. Hi Pelusii prospere in continentem
1218. evaserunt, nemine Infidelium litora pro-
pugnante.

Ford. MS. Tum in illa Epistola succes-
ap. Rain. sum obsidionis & rerum statum, cum
nuncius dimitteretur, memorant, ro-

Math. Par. gantque Papam vehementissime, ut mi-
1218. litum supplementa cogat. Fervente
obsidionis opere die nona Julii deficiens

3. ep. 39. lunæ, eclipsin patientis, lumen mortali-
bus subtractum est, quam rem tam Chri-
stiani quam Musulmanni in bonum sibi
omen traxerunt. Papa vero, ut Pela-
gium urbem obsidentium precibus ali-
quid daret, Genuam, Venetias, & ad
alios Italiae portus, atque ad Crucigeros
Francos, Germanos ceterarumque na-
tionum, ad Episcopos & urbium Magi-
stratus

stratus scripsit; cuncti Sacri peregrinantes recta via Pelusium navigarent, & A.C. 1218. Sæcul. XIII.
conjunctis viribus Ægyptum expugnarent. Id enim futurum, si Pelusium in suam potestatem redigissent, Pontifex sperabat.

Ceterum Pontificem sua expectatio *Jordan.*
sefellit; nam Legati præsentia neutram concordiam sovit, sed animorum dissensionem attulit. Huc usque Rex Hierosolymæ exercitui imperaverat; at Legatus, cum ad deliberandum convenissent, Rege præsente affirmavit, sibi competere militare imperium, quod hanc expeditionem Cruce signati, mandante Ecclesia, suscepissent, nec Regno Hierosolymæ subjecti essent. Iram quidem tenuit Rex dissimulans, de omnibus tamen, quæ gerenda erant, ut antea, scilicet ut solus Dominus, decrevit; affectus autem privatorum inter ipsum & Legatum S. Sedis dividebantur. In obsidione Pelusii totum reliquum hujus anni millesimi ducentesimi decimi octavi tempus, atque etiam anni sequentis menses usque ad Novembrem consumti sunt.

Obsidione hujus urbis adhuc tenente, mense Septembri anno millesimo ducentesimo decimo octavo, anno Hegiræ sexcentesimo decimo quinto, fatis fatus est Soldanus Ægypti Saladini frater, *Fac. Vitr.* *p. 1135.* *Godef.*

Li 3 quem

Sæcul. XIII. quem Scriptores nostri Safadinum, Arabes autem *Melic*- *el Adel* Abubecre Job filium appellant. Is moriens quindecim

A.C. 1218
Abulfar.
p. 288.

Bibl. Orient. *Melic el Camel* Soldanus Ægypti fuit, dum sex alii Syriam inter se partiti sunt.

Latini nostri *Camel* Meledinum, & fratre ejus *Moaddam* Soldanum Damasci, virum bellicis artibus clarum, Coradium dicunt. Mors vero *Adel* dissidiorum causa Musulmannis fuit, unde Christianis major victoriæ spes affulgebat.

Honor. lib. 3. Querelæ sub idem tempus ad aures
ep. 126.

Papæ pervenerunt, contra avaritiam Joannis Briennii, Regis Hierosolymæ, Templariorum ac Hospitaliorum, qui ingentem vim auri, ex Europa ad gerendum bellum sacrum a Fidelibus missi, in privata commoda convertere dicebantur. Verum Patriarcha, Legatus Sacræ Sedis, Dux Austriæ, ceterique Principes, datis ad Papam literis, affirmarunt, innocentium famæ per calumniam detrahi, cum constaret, tam Regem quam utriusque Ordinis Equites proprium ærarium sumtibus, in expugnatione Pelusii factis, exhaustisse. Quare Papa Legato suo & Patriarchæ in mandatis dedit; eorum innocentiam publice denunciarent, Episcopis vero Franciæ, Angliæ & Siciliæ per literas præcepit, tantam calumniam apud Fideles refutarent.

3. ep. 131.

rent. Præterea Rex Hungariæ sub idem Sæcul. XIII.
tempus Hospitalariis S. Joannis Hiero- A. C. 1218.
solymæ insigne testimonium exhibuit, ap. Hon. II.
in quodam Donationis Diplomate, ubi ep. 1225.
loquitur in hunc modum: *Cum apudeos Rain. n. 16.*
bospitaremur, vidimus innumerum pau-
perum cætum quotidie sustentari, lan-
guidos lectisterniis variaque ciborum
copia refici, & mortuorum corpora de-
center sepeliri. Omnia enarrare lon-
gum foret; sed Equites Hospitalarii
nunc cum Maria contemplationi, nunc
cum Martha Actioni incumbunt, inpri-
mis vero adversus hostes Crucis Domi-
ni Nostri strenue dimicant. Inde est,
quod his Equitibus tantæ opes & Be-
neficia in toto Christiano orbe collata
fuerint.

§. XVI.

S. Guilielmi Bituricensis Cano- nizatio.

Geraldus Archiepiscopus Bituricensis,
cum sepulchrum S. Guilielmi An-
tecessoris sui frequentissimis prodigiis
clarere cerneret, eum canonizari a com-
pluribus jam annis postulabat. Sæpius
in hanc rem Legatos suo & Capituli sui
nomine miserat ad Innocentium Pa-
pam III. qui negotium differendum esse
judicaverat, quo eo manifestius de Gui-
lielmi
I i 4